

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dōdekaphōton, Sive Theologia Prophetica, Ex Vatibus
XII. Minoribus Secundum Seriem Articulorum Fidei**

Majus, Johann Heinrich

Giessæ Hassorum, Anno MDCCIII

VD18 11197021

Locus XXVIII. De Morte.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17399

quod definiamus. Quænam illa sint prodigia in cœlo ac terra, quorum Joël III, 3. s. mentionem facit, altioris res est indaginis, & conferri possunt cum Matth. 24, 29 Apoc. VI, 12. ff. *Finis* est piorum atque fidelium consummata salus, impiorum perditio & pœna æterna. Malach III, 17. ff.

Finis.

LOCUS XXVIII.

DE

MORTE.

Mortem esse separationem animæ à corpore, vel illa Jonæ verba docent, quibus IV, 3. à Deo petit, ut *anima* sua à se auferatur. *Accipe, queso!* inquit, *animam meam à me*, id est, dissolve animam meam ex hoc corporis ergastulo, & recipe ad te. Quomodo Scriptura figurate mortem describit, 1. Reg. XIX, 4. Joh. 19. 15. Mox clarius se ipsum explicat, dicens: *Melior est mors mea quam vita mea.* Unde & dari mortem, & quid sit mors, liquet. Neque enim anima interit cum corpore, sed si quis in Domino moritur, ea à Domino recipitur. Atque sic quoque mortem tanquam bonum quid appetere licet, ut per mortem hanc ad veram vitam Deique fruitionem perveniamus; non verò ex impatientia, desperatione, aut tædio vitæ, quod in Jona Deus reprehendit, v. 4. Vitæ terminum dari, cum tamen non fatalem esse, nec absolute constitutum, sed ordinate, id est, hominum pietate vel impietate, ac mediocum à Deo ordinatorum usurpatione & contemptu limitatum, liquido ex eodem Vate Jona colligitur, qui Ninivitis excidium denunciavit, expleto quadraginta dierum spatio expectandum; non tamen absolute, sed si pœnitentiam interea non agerent. Cum vero à viis suis malis converterentur, pœnituit Deum super malo, quod locutus fuerat, ut faceret eis, & non fecit, Jon. III, 4. 5. Mortem aliam temporalem esse, aliam æternam, satis notum est. De hac loquitur Messias apud Hoseam c. XIII, 14. *è manu inferni redimam eos, & è manu mortis liberabo eos, ero pestis tua, ò mors &c.* cui omnes ob peccatum obnoxii sunt homines, omnes tamen Salvator redemit, & omnes liberari inde possent, si vellent seriò & salutem partam sibi applicarent. Deus enim non vult mortem morientis, sed ut convertatur & vivat coram ipso in æternum, Hof. VI, 1. 2. Peccatum nos omnes perdidit, ut Israë-

Definitio.

An mors appetenda?

Vitæ terminus.

Mors æterna.

Subiectum.

M

lem;

lem; sed salus omnium à Salvatore Deo, Hof. XIII, 9. Stipendium autem peccati mortem esse, omnes Vates uno ore clamant, quando mortem & omnis generis pœnas plagasque impiis ac impœnitentibus denunciant, bona econtra quævis pœnitentibus & fidelibus. Justus quippe fide sua vivet in æternum bene beateque, Habac. II, 4. Malach. III, 20. Quid æterna mors sit, hinc quodammodo colligitur & ex opposito, vita æterna, clarius patebit. De loco nonnulla tantum addemus, qui *הַיָּם שְׂחֵל* dicitur, Hof. XIII, 14. & *lacus, ubi non est aqua*, Zachar. IX, 11. E Habacucko II, 5. descriptionem inferni cernere vel eruere licet sequentem, quod dilaret animam suam sive appetat omnes devorare, & mors non saturetur, & recipere ad se cupiat omnes populos. Mal. III, 19. mentio fit diei, ardentis instar fornacis, quo omnes superbi & iniquitatem operantes, futuri sunt instar stipulae &c. quæ ad infernum quoque accommodari possunt.

LOCUS XXIX.

DE

RESUSCITATIONE MORTUORUM.

Feralis sententia in impios æternis suppliciis corpore & anima afficiendos, in die judicii extremi pronunciabitur, quem cum antecedat Resurrectio vel resuscitatio mortuorum, de ea nunc dicere convenit. *Resuscitatio* & *resurrectio* differunt ut prius & posterius, nec in verbis explicandis diu hæremus, sed rem breviter persequemur; quia pauca hoc de argumento suppeditare nobis Prophetæ videntur. Ex Hof. VI, 1. 2. nonnulla habemus, & hoc quidem, quod & detur resurrectio, & quis ejus autor sit. Sic enim ibi fideles profitentur: *Die tertio suscitabit & eriget nos*, Messias nempe vitæ redditus, primò ex peccatis, in quibus mortui & sepulti eramus, inde etiam ad futuram vitam, cujus initium & specimen primus ipse resurgens nobis edidit. Conf. *Mercer. Comment. h. l.* Id porro hinc infertur, Christum & *causam efficientem & meritoriam* esse resurrectionis, sed tantum quoad fideles; nam impios suscitabit ut justus judex punietque, quemadmodum aliunde è sacris literis patescit. Quo pertinet Malach. III, 18. ubi *Deus judicij*, quem Epicuri & superbi homines contemserant, dicitur ostensurus in die iræ, quid intersit *inter justum & impi-*

